

Amnistia fiscal: Incerteses que frenen les regularitzacions

LA COMISSIÓ DE NORMATIVA VA ORGANITZAR UNA DE LES JORNADES D'ESTIU QUE, AMB EL TÍTOL DE "L'AMNISTIA FISCAL I LA SEVA INCIDÈNCIA TRIBUTÀRIA I PENAL. BREU REFERÈNCIA A LES MESURES CONTRA EL FRAU", VA COMPTAR AMB LA PARTICIPACIÓ COM A PONENTS DELS COMPANYS ÀNGEL Blesa BAGUENA, EMILI ZEGRÍ BOADA I ALEJANDRO EBRAT PICART. TOT SEGUIT TROBAREU ELS PUNTS PRINCIPALS DE LES CONFERÈNCIES A CÀRREC D'ÀNGEL Blesa I ALEJANDRO EBRAT. L'AMNISTIA FISCAL FINE EL 30 DE NOVEMBRE, TRET QUE ES PRORROGUI.

Àngel Blesa Bágüena
Col·legiat núm. 35.047

Tot just queden unes setmanes perquè finalitzi el termini per presentar la Declaració Tributària Especial (DTE) mitjançant la qual es poden regularitzar els actius ocults que hagin estat finançats amb rendes no declarades al fisc amb un cost fiscal molt reduït. El termini finalitza el proper 30 de novembre i fins ara les declaracions presentades han estat molt poques i d'escàs import. És possible deduir d'això que el procés de regularització fiscal serà un fracàs? No ho hauria de ser, perquè, al meu entendre, estem davant d'una oportunitat única per fer taula rasa i posar-se al dia fiscalment amb un cost molt raonable (com a màxim un 10% del valor dels actius que es regularitzin, llevat que es pugui acreditar la prescripció dels fons aflorats en aquest cas el cost serà el 10% dels rendiments no declarats en els exercicis 2008 a 2010). Per tant, a priori, la regularització és interessant, tant en termes de cost econòmic, com de cost d'oportunitat davant el terrible panorama que s'acosta per les forquilles d'actius no declarats a partir de 2013 quan entrin en vigor les noves mesures de lluita contra el frau fiscal en fase de tramitació parlamentària (imprescriptibilitat de les rendes, sancions molt elevades, etc.). Per això, cal preguntar-se per què s'han presentat a hores d'ara tan poques declaracions? Bé és cert que la majoria dels que ja han decidit acollir-se a aquesta "pseudo-amnistia fiscal" estan re-

collint dels bancs estrangers tota la documentació necessària per preparar la DTE (i segons la nostra experiència, les entitats financeres estan trigant més d'un mes a facilitar la informació requerida), però, la raó fonamental que està demorant la presa de posició per part dels contribuents a favor de la regularització té a veure amb la manca de seguretat jurídica que la deficient redacció de la normativa reguladora d'aquesta mesura està originant.

En primer lloc genera inquietud entre els contribuents les conseqüències que puguin derivar d'una eventual estimació del recurs d'inconstitucionalitat presentat pel PSOE contra el RDL 12/2012 regulador de la DTE, o l'anul·lació d'Ordre Ministerial de 4 de juny passat que va aprovar el model 750 de DTE si l'Audiència Nacional considera el recurs contenciós-administratiu interposat pel partit majoritari de l'oposició. Per més que alguns assessors diguem als nostres clients, més per sentit comú i per anys d'ofici que per convicció jurídica, que aquest no hauria de ser motiu de preocupació, la veritat és que la por és fundada. La solució ideal a aquest problema de greu inseguretat jurídica seria un projecte de llei que es tramités pel procediment d'urgència i que amb efectes retroactius regulés amb claredat tots els aspectes rellevants de la DTE. Malgrat tot, algunsensem que el temps juga a favor del contribuent, ja que, llevat que s'exciti el zel dels òrgans jurisdiccionals, la prescripció dels exercicis 2008 a 2010, als quals es refereix la regularització s'assolirà previsiblement abans de que recaigui sentència en els recursos interposats, anul·lant en la pràctica els possibles efectes d'una eventual estimació dels mateixos.

És urgent una clarificació immediata de totes les incerteses que paralitzen la decisió de regularitzar

En segon lloc, hi ha gran preocupació entre els contribuents per les reticències que van expressar públicament els inspectors d'Hisenda cap als criteris continguts en l'informe emès per la Direcció General de Tributs sobre qüestions relacionades amb la regularització (a aquest informe s'hi pot accedir a través de la pàgina web de l'AEAT). La Direcció General de Tributs ha fet un esforç notable per animar la regularització interpretant amb generositat la deficient i concisa normativa reguladora. No obstant això, un informe no és l'instrument normatiu adequat per donar seguretat jurídica als contribuents ja que no té força vinculant per la Inspecció, com han denunciat els propis inspectors d'Hisenda. Solucionar aquest problema és ben senzill, ja que només caldria que els criteris expressats en el referit informe s'incorporaran a una norma amb rang suficient per vincular a tots els òrgans de l'AEAT.

En tercer lloc, un altre motiu de dissuasió és la incertesa sobre l'ús que pugui realitzar l'Administració Tributària de la informació facilitada a la DTE. Oficiosament s'ha dit pels responsables del Ministeri d'Hisenda que el contingut de les declaracions que es presentin no serà accessible per l'AEAT per a la seva utilització en els procediments habituals de comprovació i inspecció. Ara bé, tot i aquestes manifestacions benintencionades, la veritat és que la normativa aprovada no estableix cap restricció a l'ús de la informació que consti en la DTE i el

contribuent tem que la presentació de la DTE suposi un índex d'irregularitats continuades en el seu negoci o empresa o posi de manifest contingències en impostos no inclosos a la regularització (IVA, ITP, Patrimoni o Successions) que poden desencadenar una inspecció fiscal futura. Aquests temors es dissiparien en gran mesura si es garantís, com va succeir en la regularització de 1991 amb l'adquisició de deute públic especial, que la informació de les declaracions presentades no es posarà a disposició dels òrgans de control de l'AEAT.

Algunes altres qüestions rellevants dificulten la presa de partit per la regularització: els efectes col·laterals de la dissolució d'estructures fiduciàries estrangeres (plusvàlua de la societat instrumental dissolta en cas que la inspecció atragués la residència fiscal a Espanya), la presumpció de tinença de diners en efectiu abans de 31/12/2010, mitjançant l'ingrés previ en compte bancari i l'aparent manca de coordinació entre les mesures de regularització fiscal i la normativa sobre blanqueig de capitals.

És urgent una clarificació immediata de totes les incerteses que paralitzen la decisió de regularitzar si no es vol que els qui voldrien acollir-se a aquesta mesura acabin desconfiant de les incertes conseqüències futures de la mateixa, convertint en estrepitós fracàs el que hauria de ser un notable èxit recaptatori de aquest govern. La nostra recomanació és demanar la informació necessària, preparar la declaració i esperar que es resolguin les incerteses més notòries en les pròximes setmanes.